

HRVATSKI SABOR

KLASA: 021-03/24-14/4

URBROJ: 65-24-2

Zagreb, 8. siječnja 2024.

MINISTARSTVO ZDRAVSTVA
gospodinu
prof. dr. sc. Viliju Berošu, ministru

U prilogu dostavljam zastupničko pitanje **dr. sc. Andreje Marić**, zastupnice u Hrvatskom saboru, postavljeno u skladu s odredbom članka 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora.

Na temelju članka 142. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora, odgovor u pisanom obliku na postavljeno zastupničko pitanje dostavite u roku od 30 dana od dana kad Vam je pitanje dostavljeno.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

Na znanje:
- Vlada Republike Hrvatske

HRVATSKI SABOR

Dr.sc. Andreja Marić, zastupnica

Zagreb, 5.siječnja 2024.

REPUBLIKA HRVATSKA
66 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Priljeno:	05-01-2024		
Klasifikacijska oznaka:	021-05/24-14/4	Org. jed.	2
Urudžbeni broj:	6531-24-1	Pril.	1
		Vrij.	-

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Predmet: Zastupničko pitanje

Poštovani gospodine Jandrokoviću,

molim Vas da temeljem čl. 140 Poslovnika Hrvatskog sabora prosljedite moje zastupničko pitanje Ministru zdravstva dr.sc. Viliju Berošu.

S poštovanjem,

Dr.sc. Andreja Marić
zastupnica u Hrvatskom saboru

Prilog: kao u tekstu

HRVATSKI SABOR

Dr.sc. Andreja Marić, zastupnica

Zagreb, 5.siječnja 2024.

MINISTARSTVO ZDRAVSTVA

Predmet: Zastupničko pitanje

Poštovani g.ministre Beroš,

U Republici Hrvatskoj premalo se govori o tzv.grupi poremećaja u prehrani, koja uključuje 3 osnovna entiteta: prije svega anoreksiju nervozu, bulimiju nervozu i ostale nespecifične poremećaje hranjenja. Točan broj oboljelih se ne zna, podaci o broju oboljelih variraju: od 50000, pa i do 100.000. Anoreksija pogađa uglavnom mlađe (adolescente, ali i mlađu djecu), a bulimija starija godišta, no postoje miješani oblici i faze javljanja bolesti. Procjena je da samo oko 30% njih zatraži stručnu pomoć medicinara i nutricionista, procjenjuje se da je oko 85% oboljelih ženskog spola. O navedenom problemu govorila sam kao saborska zastupnica nekoliko puta. Pomaka nabolje u skrbi ovih bolesnika u RH još uvijek nema.

Kod nas liječenje poremećaja u prehrani provodi se u nekoliko zdravstvenih ustanova, pomoć je dislocirana i za mlađe je uglavnom u Vinogradskoj bolnici i Jankomiru, a za odrasle na Rebru, dio i u psih.bolnici na Rabu, nešto u KBC Rijeka. Liječenje je parcijalno bez potrebnog strukturiranog i dugotrajno besplatnog nastavka u tretmanu iako se poremećaji u prehrani kvalificiraju kao teška kronična psihosomatska bolest. Unatoč uključivanju različitih ustanova i stručnjaka u tu problematiku, nema ih dovoljno koji bi bili specijalizirani za liječenje ovih poremećaja. Nema službenih statistika, preciznih epidemioloških podataka, dovoljno javnozdravstvenih događanja (osim nekih oblika edukacije i predavanja putem udruga), potrebne literature u tom području. Liječenje poremećaja u prehrani mora biti u referalnim centrima sa konzilijarnim pristupom dovoljno subspecijaliziranih liječnika i drugih zdravstvenih djelatnika za taj klinički entitet, što je praksa u svijetu.

Liječenje poremećaja hranjenja zahtjevno je i izazovno, a podrazumijeva multidisciplinarni pristup različitih stručnjaka. U prvom redu potrebno je psihijatrijsko liječenje, te nadzor internista, nutricionista i raznih drugih stručnjaka. Proces liječenja obično je dugotrajan i ovisi o stanju pacijenta te trajanju bolesti, a postotak potpunog izlječenja nizak.

Potrebno je formirati timove za liječenje i referentni centar, poput onog u Italiji, Austriji, Švicarskoj, kako oboljeli ne bi lutali od klinike do klinike. Timovi moraju uključiti psihologa, dijetetičara, internistu- gastroenterologa, endokrinologa, ginekologa, psihijatra, pedijatra, uz suradnju s obiteljskim liječnicima.

Kod mnogih bolesnika potrebna je dugotrajna hospitalizacija, pa i više mjeseci, koja nije moguća u našim uvjetima, stoga je potrebna specijalizirana Ustanova za liječenje oboljelih od poremećaja hranjenja. Postojeća organizacija pomoći u RH nije dovoljna.

Nacionalne strategije, akcija i planovi na nivou države vezani uz poremećaje prehrane ne postoje. Potrebna je snažnija senzibilizacija javnosti i medija.

Za primarnu prevenciju ovog rastućeg problema potrebna je koordinacija zdravstvenog i obrazovnog sustava, potpora medija i šire društvene zajednice.

Stoga molim očitovanje na gore navedene teze te odgovore na sljedeća pitanja:

Na koji je način u RH organizirana sustavna pomoć za oboljele od poremećaja prehrane, pogotovo anoreksije? U kojim se zdravstvenim ustanovama pruža? Gdje i koliko dugo je moguće dugotrajno liječenje osobe oboljele od anoreksije?

Koji su protokoli za liječenje maloljetnih oboljelih, a koji za liječenje punoljetnih osoba u RH?

Koje udruge u RH pružaju podršku u skrbi oboljelih i na koji način Ministarstvo namjerava ojačati njihovu ulogu (za sada u RH djeluju BEA- Centar za poremećaje hranjenja, koji dobar dio usluga naplaćuje, te Udruga Nada koja djeluje na volonterskom principu, besplatna je za građane, no djeluje bez ikakve konkretne podrške Ministarstva i drugih institucija)?

Što Vaše Ministarstvo namjerava, i u kojem roku, učiniti za unaprjeđenje skrbi oboljelih od navedenih bolesti, osobito anoreksije?

Zahvaljujem s poštovanjem,

Dr.sc. Andreja Marić
zastupnica u Hrvatskom saboru

